

Capdavanterers en emprenedoria

«Els meus pares van tenir un disgust quan els vaig dir que volia treballar pel meu compte, perquè el que ells esperaven és que fos funcionària». Ho explicava no fa gaire la presidenta de l'Associació de Joves Empresaris de Girona, Núria Carreras, durant una taula rodona sobre dones i emprenedoria. Una emprenedoria que, segons els últims estudis a casa nostra, no té ni prestigi social —48 % contra el 73 % dels Estats Units—, ni compta amb el suport de la família, ni atrau per por al fracàs. Però, malgrat tots aquests entrebancs, les comarques gironines són capdavanteres a Catalunya en la creació de projectes empresarials, principalment per part de joves. Les últimes dades ens diuen que el percentatge de gironins en edat de treballar que participen en la creació d'un projecte empresarial és del 8,5 %. Més d'una persona pensarà que es tracta d'una xifra molt minsa. Però una vegada es compara amb el nostre entorn més o menys immediat, ja no ho semblarà tant. La mitjana catalana se situa en el 6,9 %, l'europea en el 7,5 % i la dels Estats Units, icona de l'emprenedoria, en el 8 %. De manera que la iniciativa emprenedora gironina no solament és capdavantera aquí, sinó també a Europa i —per què no dir-ho?—, al món. En moments com els actuals és més necessari i recomanable que mai fer públic aquest esperit emprenedor. Perquè vés a saber fins on podria arribar! I

Home de 39 anys i amb estudis

Home de 39 anys i amb estudis superiors. Aquest és el perfil de les persones emprenedores catalanes, i per extensió gironines, segons les dades corresponents a Catalunya de l'estudi GEM, el més important al món en l'anàlisi de l'activitat emprenedora. L'estudi corresponent al 2011 posa de manifest que els emprenedors catalans han millorat el nivell educatiu els últims anys, i que quatre de cada cinc han decidit optar per l'autoocupació no per necessitat, ja que la majoria no està a l'atur, sinó perquè es veu com una oportunitat.

MARC VICENS

és que a casa nostra encara queda molt camí per córrer en l'àmbit de l'autoocupació. El joves, aquests que ara són els que es veuen més afectats per la crisi, encara prefereixen l'estabilitat i els ingressos fixos que comporta, com a mínim fins fa poc, treballar per a un altre. A tot això s'hi ha d'afegir la por a arriscar-se i fracassar, i la percepció que hi ha poca creativitat. I per si encara no n'hi hagués prou, hi ha l'estigma social que penalitza l'emprenedor, que és considerat gairebé un insensat, mentre es premia el que opta pel perfil de funcionari. L'anècdota de Núria Carreras n'és un exemple claríssim. El seu cas ja és una excepció en si mateix, però encara ho és més pel fet de tractar-se d'una dona. Perquè la taxa d'emprenedoria femenina se situa tres punts per sota de la masculina. No obstant això, no podem oblidar els elements que donen motius per a l'optimisme. I és que els gironins demostren que no es deixen vèncer ni per la comoditat, ni per la por al fracàs, ni pel rebuig social. I per això poden presumir de ser capdavanterers en esperit emprenedor.